

ница, търновчанитѣ се стегнали да възстанатъ, нѣ били прѣварени отъ турцитѣ, защото единъ гъркъ издалъ съзаклятието. Тогава турцитѣ започнали да свирѣпствуватъ много злѣ въ Търновско и по другитѣ крайбалкански мѣстности, а особено въ Габровско, Троянско и Златишко, поради което и възстанието било осуетено.

Съвсѣмъ отдѣлно отъ търновчанитѣ работили дѣятелно за освобождението на България българскитѣ католици отъ чипровското воеводство, които намирали подкрѣпа и насърчение въ католическитѣ държави: Полша, Венеция и Австрия.

Католицизмътъ почналъ да се разпространява въ България въ XVII вѣкъ отъ едно католическо калугерско братство¹⁾. Това братство намѣрило у насъ стари католици въ Чипровецъ, които сж били отчасти потомци на саксонци рудокопи, прѣселени още отъ търновскитѣ царе, за да разработватъ сребърнитѣ рудници въ чипровския балканъ. Тия саксонци били изгубили вече езика и обичаитѣ си и считали себе си за българи, нѣ католическата вѣра пазѣли. Възползувани отъ това католическитѣ калугери, започнали да разпространяватъ своята вѣра между жителитѣ на близкитѣ села до Чипровецъ. Освѣнъ това, католицитѣ се заловили да прѣобърнатъ остатъка отъ нашитѣ стари богомили, павликянитѣ, въ католичество, обаче нѣмали голѣмъ успѣхъ, защото павликянитѣ много мжчно се кръщавали и много мжчно се отдѣля-

¹⁾ Францисканцитѣ,